

pogodbi. Po mednarodnem dogovoru smejo Japonci imeti zastraženo samo železnico Peking—Tientsin. Kraji, kjer so se pravkar že vršili srđiti boji, pa ležijo ob železniški zvezi Peking—Hankau. Japonci so porinili svoje vojaštvo veliko dalje, nego so smeli. Kitajska je takemu početju najprej ugovarjala, ker so pa bili vsi protesti zaman, je došlo med obema državama do vojne brez predhodne vojne napovedi. Japonska pripravlja zasedbo severne Kitajske z več divizijami, katere bodo poslali iz domovine. Te divizije bodo imele nalogo, da s tako zvano kvantunsko armado, ki je stalno v severnih kitajskih pokrajinah, in s posadkami iz Koreje in Mandžurije popolnoma zasedejo pokrajini Hopej in Čahar. Kitajci pa trdijo, da bo omenjeni japonski bojni načrt naletel na

odločen nastop Kitajske, ki ne bo trpela, da bi se jo pristiglo brez povoda za tako obsežno ozemlje. Japonci so izvršili doma z vso naglico precejšnjo mobilizacijo in njihovi parniki so že izkrcali ob kitajski obali povsem sveže pomožne čete, veliko število topov, tankov, letal in streliva. Izkrcane čete in vojni material je bil takoj odpravljen proti Peking. Dne 14. julija so začeli Japonci, ki odklanjajo vsako pomirjevalno posredovanje velesil, kmalu po polnoči obstreljevati iz topov Peking in je trajala kanonada do poldneva. Obstreljevanje je povzročilo v Peking huda razdejavanja. — Da nameravajo Japonci z zapletljajem na Kitajskem čisto resno, je dokaz dejstvo, da je sklenila japonska vlada pripravljeno vseh vojnih sil ali splošno mobilizacijo.

Nemški škofje se pogumno borijo. Nemški katoličani se ne morejo braniti po listih, ker so vsi katoliški listi zatrti, niti po shodih, ker so vsi njihovi shodi prepovedani. Edini kraj, kjer se more spregovoriti beseda obrambe in spodbude, je cerkev. V cerkvenih govorih nastopajo duhovniki, njim na čelu škofje, zoper prodirajoče nemško poganstvo, ki se z vso silo zaletava v krščanstvo, zlasti v katoliško cerkev. Neustrašeni münsterski škof Galen je nedavno v dvehurnem cerkvenem govoru obračunal z nasprotniki vere in cerkve. Svojo pridigo je tako-le zaključil: »Morete nas uničiti, morete nam iz prs iztrgati živo srce, nikdar pa ne boste mogli tega srca ločiti od Kristusovega namestnika (papeža)!« Dvajsettisočglava množica je škofu, ko je šel iz cerkve, priredila navdušene manifestacije. Katoliški škofje so tudi ponudili zavezništvo protestantom, da bi se z njimi skupno borili za obrambo osnovnih krščanskih resnic. V nedeljo 11. julija je bil ta proglas katoliških nemških škofov prečitan v vseh katoliških in protestantskih cerkvah. Vsak

proglas, ki kliče na borbo zoper poganstvo narodno-socialistične stranke, je narodno-socialistični vladi neljub. Ta pa je v posebni meri ozlovoljil vodilne narodno-socialistične kroge, ker je bil prečitan tudi v protestantskih cerkvah, iz česar se da sklepati, da so se protestanti in katoličani sporazumeli za skupno borbo proti režimu. Najradikalnejši elementi v narodno-socialistični stranki zahtevajo, da se morajo zapreti vsi škofje, ki so ta proglas podpisali.

Usoda ruskih otrok. Ob koncu meseca maja je objavil boljševiški list »Bakinski rabočij« pismo delavca Kraveza, ki razsvetljuje grozotne razmere, katere vlada v sovjetskih sirotišnicah. Vsebina pisma je ta-le: O priliki obiranja sadja — tako piše delavec Kravez — je moja žena padla z drevesa ter si zlomila nogo. Ker sem ves dan zaposlen v tovarni, so ostali štirje otroci — med njimi tudi dojenček — brez nadzorstva. Zato sem se odločil, da najmlajša otroka izročim v sirotišnico. Nato sem čez nekaj časa doznal, da sta oba otroka izginila iz sirotišča. Upravitelj sirotišča se ni niti zmenil za to, kamo-li da bi se potrudil iskati otroka. Obrnil sem se na ljudski komisariat, ki pa tudi ni ničesar storil. Tako iščem že štiri leta svojega otroka, pa ju ne morem najti. — Tako postopa z otroki boljševiško poganstvo.

Ruski letalci preleteli drugič severni tečaj in so dosegli svetovni rekord.

Prvi polet preko severnega tečaja v Ameriko so pred nedavnim srečno izvršili ruski letalci: Čkajlov, Bajdukov in Beljakov.

Po prvem uspelem poizkusnem poletu iz Moskve preko severnega tečaja v San Francisco so organizirali Rusi drugi polet, ki bi naj dokazal, da je možna redna letalska zveza med Evropo in Ameriko po najkrajši poti preko severnega tečaja.

Z letalom istega tipa kakor prvič so se dvignili 12. julija v Moskvi v zrak letalci: Gromov, Danilin in Janušek.

Letalci so morali premagati na vožnji hude težave. Nad severnim tečajem so začeli v silen snežni metež. Na krilih letala se je delala debela skorja leda, katerega so morali razbijati in odstranjevati, da ni bilo letalo preveč obremenjeno.

Leteli so v višini dva do štiri tisoč metrov. Povprečna brzina je znašala 170 km

na uro. Skupna obremenitev aeroplana je znašala pri dvigu v zrak 12 ton.

Rusko letalo ni le doseglo srečno name-ranega cilja, ampak je še nekaj sto kilometrov nadaljevalo pot in je pristalo na odprtem polju v Kaliforniji, ne daleč od mesta Los Angeles.

Prvotno sporočilo Gromova iz letala se je glasilo, da bo pristal v San Diego v južni Kaliforniji. Nad vso Kalifornijo pa je ležala 14. julija pregosta megla in radi tega se ruski letalci niso upali preko 3080 metrov visokega San Bernardina gorovja in so si poiskali v bližini Los Angelesa primeren prostor za pristanek.

V letalu je še bilo goriva za 500 km poti.

Z drugim poletom iz Moskve preko severnega tečaja v Ameriko so Rusi prekosi-li dosednji svetovni rekord v poletu na daljavo, katerega sta imela doslej preko-oceanska francoska letalca Codos in Rosi.

*K zdravju
Tvojega otroka spadajo tudi
zdravi zobje*

SARGOV

KALODONT

PROTI ZOBNEMU KAMNU

Njun rekord je znašal 9080 km. Proga od Moskve do San Francisca meri 9960 km. Rusi so leteli tokrat še 540 km od Los Angelesa in so dosegli nov svetovni rekord, ki znaša 10.500 km.

Osebnosti.

Srebrni mašniški jubilej. 25 letnico mašništva je obhajal te dni v Mariboru g. frančiškanski pater Anton Aybely, splošno priljubljeni katehet, K srebrnemu jubileju naše iskrene častitke!

Smrt znanega šolskega svetnika. V visoki starosti 84 let je umrl na posledicah možganske kapi v Mariboru g. Franc Jerovšek, profesor in šolski svetnik. Rodil se je 9. januarja 1854 v Tepanju pri Konjicah in je uspešno in na občo priljubljenost deloval 40 let kot profesor na mariborski klasični gimnaziji. Vzgojil je veliko število dijaških generacij, ki so se do brega gospoda profesorja spominjale in ga vabile ob raznih jubilejih. Vrlemu Slovencu in dobremu profesorju ostani ohranjen časten in hvaležen spomin!

Nesreče.

Huda nesreča z motociklom. Med Hočami in Bohovo se je zgodila huda motoklistična nesreča. Z motorjem je privoz iz Maribora 23 letni ključavničarski pomočnik Adolf Smeh in v priklopi je sedela 18 letna talka Marija Rakuša. V smeri od Bohove proti Hočam je pripeljal vojaški tren, ki je pri signalu motoklistista mesto na levo, zavozil na desno in je prišlo do trčenja. Motorno kolo se je razbilo, Smeha in Rakuševo je pognalo iz vozila, da sta obležala oba nezavestna. V bolnišnici so ugotovili pretres možganov in hude notranje poškodbe.

Sejmarji! Vzemite s seboj tudi Slomškove svetinje, ki jih ljudje tako želijo imeti! Lahko jih boste odprodali. Svetinje se dobijo v Cirilovi Maribor-Ptuj.